

Rosszkedvünk tele

2025 december 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ma már a tankönyvek emlékeztetnek arra, hogy az Európai Uniót, illetve el?djét a béke hívta életre a második világháború után.

Gesztenyekrémleves, alaplében párolt ördöghal, citromos feny?fás torta – ezeket szolgálták fel tegnap a brüsszeli

EU-csúcson. De nem a konyhai finomságok feküdték meg a vezet?k gyomrát, legalábbis a józanabbakét. Hanem az, amit az uniós bürokrácia tálalt nekik. Brüsszel továbbra sem tágít Ukrajna feltétlen támogatásától, minden követ megmozgat, hogy – a józanabbak, mint hazánk ellenállását leküzdve – a meglév? EU-tagok és az uniós polgárok rovására is támogassa ezt az országot, és annak kockázatát is vállalja, hogy háborúba sodorja mindezzel Európát.

E harcok vége e sorok írásakor még nem látszott, mindenesetre a vezet? politikusoknak egyértelm? üzenetet küldtek a tanácskozásuk el?tt tüntetésre felsorakozott gazdák ezrei, köztük magyar termel?k is. ?k a belga rend?rökkel, könnygázzal, hanggránáttal dacolva értésre adták mások helyett is: nem egy, a huszonhetes közösségen kívüli ország – avagy a dél-amerikai mez?gazdaság – érdekei az els?k, hanem a miénk. Már amennyiben az a cél, hogy a továbbiakban is a magunkénak érezhessük az Európai Uniót. Egy tegnap ismertetett felmérés szerint a magyarok – s?t azon belül általában a Tisza Párt szavazói is – egyértelm?en elutasítják, hogy Brüsszel akár közös uniós hitelfelvétellel, akár az EU-ban fellelhet? orosz vagyon lefoglalásával, akár az európai polgárok pénztárcájának megcsapolásával támogassa Kijevet, s ezáltal meghosszabbítsa a csaknem négy éve tartó háborút is.

Rosszkedvünk idei telének az a f? oka, hogy egyáltalán nem látszik, mi térítené jobb belátására az olyan brüsszeli vezet?ket, mint Ursula von der Leyen vagy Manfred Weber, a széls?ségesen oroszellenes, ámde a nemzetközi porondon jelentéktelen külügyi f?képvisel?r?l, Kaja Kallasról már nem is beszélve. Mindenesetre nehéz lenne versenyt hirdetni, hogy melyik lenne kártékonyabb az EU egészének a brüsszeli tervekb?l. Már most megkurtítani az európaiaknak járó juttatásokat, eladósítani a következ? nemzedékeket eurók százmilliárdjaiban mérhet? irdatlan összegekre vagy jogi csapdába csalni ?ket, hogy hosszú évek múlva ?k fizessenek meg kamatostul az elvett orosz javak után?

Innen nézve nem t?nik nehéznek egy ilyen döntés meghozatala – a fentiek közül egyik sem vállalható –, ám rosszkedvünk telén, az ukrajnai háború negyedik évében, megannyi vérveszteség után, miközben a sok kardcsörtet? hangot hallva csak remélni tudjuk, hogy nem ér el bennünket is el?bb-utóbb a fegyverek zaja, aggodalommal figyeljük a fejleményeket. Nem kárörömmel, valóban aggódva figyeljük a Tisza Párt kínlódását is, ahogy négy hónappal a választások el?tt a maga választotta európai f?sodor és a magyarok akarata között sasszézik. A kihívót tekintve ez önmagában nem túl megnyugtató, miközben a francia vagy a brit vezérkari f?nök arról beszél, milyen személyes áldozatokat kell hozni a jöv? háborújában.

Ma már a tankönyvek emlékeztetnek arra, hogy az Európai Uniót, illetve el?djét a béke hívta életre a második világháború után. Az akkori vezet?k nemcsak az 1939–45-ös világégést tapasztalták meg, hanem az els?t is. Ma olyanok állnak tábornoki beosztásban Nyugat-Európában, akik csak terepasztalon láttak háborút, ellentétben orosz megfelel?ikkel, akik jellemz?en a harmadik fegyveres konfliktusban kulcsszerepl?k. Nem tudhatjuk, kinek jó ez, a végén mi sül ki az egészb?l. De érezzük, környezetünkben f?leg az id?sebbek, akik gyerekként vagy fiatalként átélték a pusztítást és a nélkülözést, hogy minden félsz, riogatás és csinnadratta mellett sem a jó irányba mennek a dolgok Európában. Csak remélni tudjuk, legalább a mi házunk táján tehetünk ellene.

Sz?cs László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló